

N. E. MANITAKES.

Διευθυντής

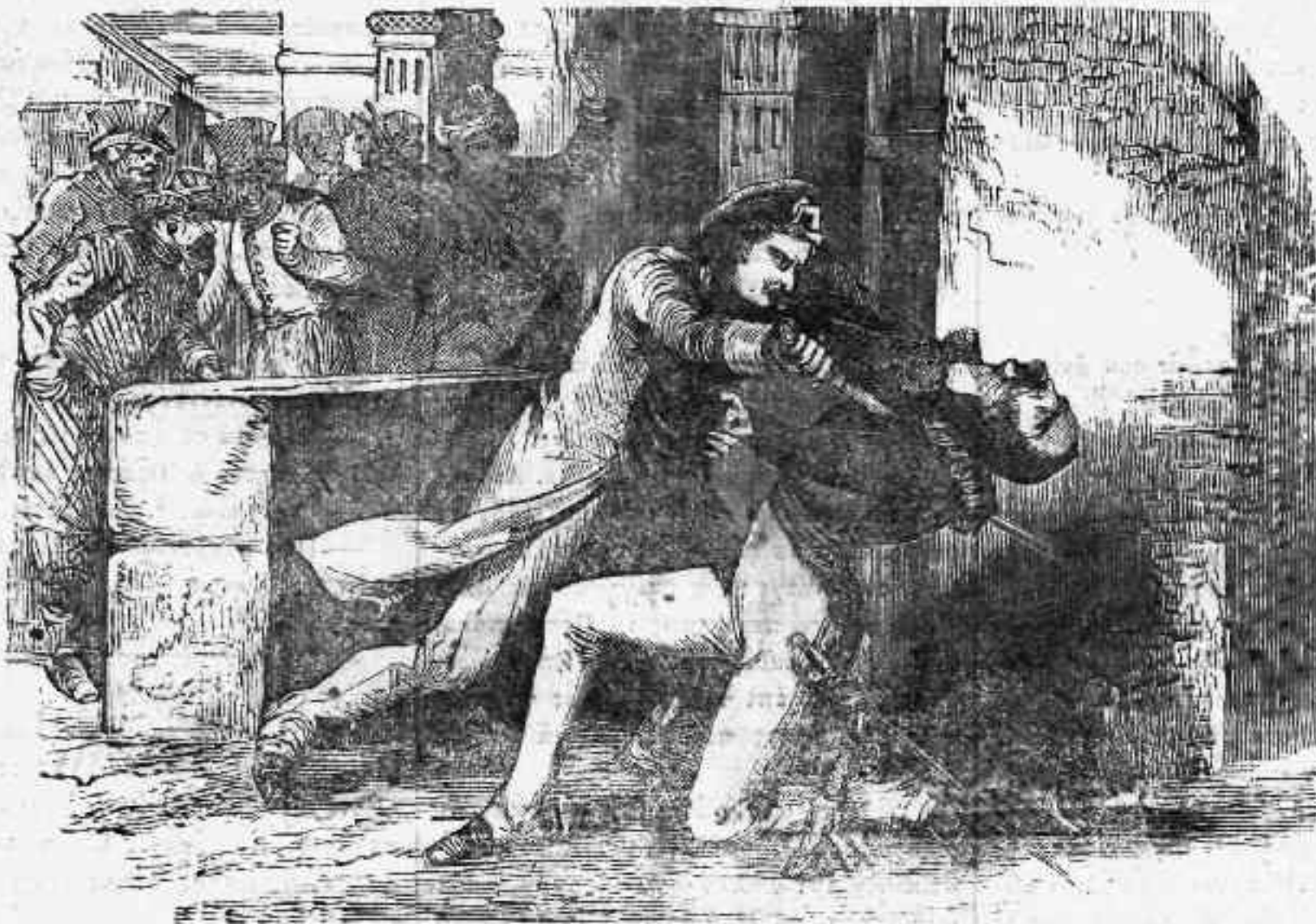
ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἀτμολ. δ. N. 8	Αἱ Ῥωσίδες Παρθένοι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδενιστῶν. — Ῥωσικοὶ ἔρωτες	Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10.
» » ἔξωμ. » » 5	Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνα). — Ἐν παράδειγμα (δινύγημα Ed. Amicis)	» ταῖς ἐπαρχίαις .. » 15.
» ταῖς ἐπαρχ. ἀτμολ. » » 10	(τέλο). — Ποιήματα. — Ποίημα Ἀγ. Παράσχου. — Ἐκπέλοισι τῆς θα-	» τῶ ἐξωτερικῶ ... » 25.
» » ἔξωμ. » » 6.	νατικῆς ποιητῆς τοῦ Μηδενιστοῦ Σολοβιέφ (μετὰ εἰκόνα). — Βιβλία Νεορανή.	Φύλλα προηγούμενα » 50.
» τῶ ἐξωτερ. ἀτμολ. φρ. 15.		

διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς ἐκδοθῆσι τὴν ἀσπράσαν λεπίδα τοῦ γιγατανίου εἰς τὸ στήθος τοῦ. σελ. 216 στήλ. 2.

ΑΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

Ἡ ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

— Ναί, πολιτικός πάντοτε αἰθεροβατῶν. Ἐν Γαλλίᾳ θὰ ἐλέγομεν ὅτι εἶναι ἐπιδεικτικός. Ἐνταῦθα οἱ λόγοι τοῦ εἶναι χρησμοί. Ἀλλοὶ βραδέως, ἐμφαντικῶς, ἐντυχιζόμενος πάντοτε ὅτι ἔχει ὑψηλοὺς λόγους διὰ πᾶν ὅ,τι ἡ πράττει ἢ συμβουλεύει. Τὸ γόητρον τοῦ Γορτσάκωφ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεὶς δύναται ὧς ἀντεῖπῃ αὐτῷ. Ὁ αὐτο-

κράτωρ θέλει μεταρρυθμίσεις, ἀλλ' ὁ Γορτσάκωφ δὲν θέλει ἢ δὲ ἐπιρροή τοῦ καὶ ἡ αὐθεντία τοῦ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Ἡ δύναις τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρὸς εἶναι εἰς ἐπιβλητικοὶ τρόποι τοῦ καὶ αἱ μεγάλοι τοῦ βράσεις. — Ἰσχύς σου δὲ εἶναι ἡ ὑπομονή. Ἀπασα ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ συνίσταται εἰς τοῦτο καὶ μόνον: νὰ ἐπωφελητῇ τὴν περίστασιν μόλις αὕτη παρυσιασθῇ. Ἄν ᾖ συντηρητικό, οὔτε ἀμαθὴς εἶναι, οὔτε τυφλός. Βλέπει λίαν καθαρῶς τὸ λαϊκὸν ρεῦμα, ἀλλ' ἐπὶ προσπαθεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὸν ροὺν τοῦ. Ὅλιγοι ἀνθρώποι κατέβαλον, ὡς αὐτός, τόσας προσπάθειας, ὅπως παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὸν πρόδον ἔθνος τινός. Ἀλλ' εἶναι γέρον.

— Καὶ ἡ πρόδος βραδύζει.

— Μεθ' ὅλην τὴν φοβεράν μυστικὴν ἀστυνομίαν, ἐπαναστατικὸν κομιτάτον συνεδριάξει ἐν Πετροπόλει, τοιχοκολλεῖ προκηρύξεις, ἀπαγγέλλει θανατικὰς ἀποφάσεις, καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐκτελεῖ αὐτάς. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διαπράττονται μυστηριώδεις δολοφονίαι. Ἐδῶ εἰς γωροσύλας εὐίσκεται νεκρός, φέρων εἰς τὰ στήθη τρεῖς ἢ τέσσαρας βολὰς πολυκρότου, ἐκεῖ υἱός τις ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας καίται θύμα πληγῆς ἐγχειριδίου. Μὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι τὴν πρώτην ταύτην ἔπασαν ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ αὐτοκράτορος μέγας ἐμβρός φακέλλος, χωρὶς νὰ δυνήθῃσι νὰ ἐννοήσωσι πόθεν ἔπασαν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ διὰ τῆς θυρίδος,

— Καί εἶναι πολυάριθμοι οἱ κοινο-
νιστάι οὗτοι ;

— Ἄλλοι τὸ πιστεύουσιν, ἄλλοι τὸ
ἀρνέονται. Ὑπάλληλός τις τοῦ τρίτου
τιμήματος μετ' οὗ συνωμύλησεν ἐμπι-
στευτικῶς προχθές, μοι ἔλαγεν ὅτι θὰ
ἦσαν ἐπὶ τοῖς, ἂν ἦσαν καλλίον ὥρυ-
νισμένοι. Καθ' ἡ ὁμοῦ φαίνεται, λαμ-
βάνουσι τὸ σύνθημα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς,
ὅπου εὐρίσκονται πολλοὶ πρόσφυγες.
Ἀλλά, ὁ ρώσος ἱατρός, ὅστις σὲ εὖ-
ερέπευσε, μήπως ἦτο καὶ αὐτὸς κοινο-
νιστῆς πρόσφυξ ;

— Ἄγνοῶ, εἶπεν ὁ Ραϊμόνδος μετ'
ἐπιφυλάξεως. Ὅπως δὴ ποτε, μοι ἐπρο-
μήθευσεν ὕψηλός ὑποστεινόμενος, αἰτίνες
θὰ μὲ βοηθήσωσι νὰ ἐπανορθώσω τὰ
χέως τὰς οἰκονομικάς μου συμφοράς.

— Πράγματι, οἱ προστάται σου οὗ-
τοι πρέπει νὰ ἦναι λίαν ἰσχυροί. Μόλις
δύο ἡμέρας εἶσαι εἰς Πετρούπολιν καὶ
ἐγένεσο δεκτὸς ἐν τῷ Χερμερινῷ Με-
γάρῳ !

— Πρίγγιψ τις, ἡ μᾶλλον πριγγί-
πησσα μὲ εἰσήγαγεν,

— Νέα ;

— Νέα καὶ ὠρχία.

— Ἄ ! ἂν καὶ ἡ καρδία σου ἀνίστα-
το, ὡς ἀνέστη τὸ σῶμά σου !

Ὁ Ὁράτιος δὲν περιέμενεν τὴν ἀ-
πάντησιν τοῦ φίλου του, ἀλλὰ :

— Παρατήρησε, εἶπεν. Ἴδου ὁ φοβε-
ρὸς ἀρχηγὸς τοῦ τρίτου τιμήματος τῆς
αὐτοκρατορικῆς γραμματείας.

Καὶ ὁ νέος διπλωμάτης ἐδείκνυεν
εἰς τὸν φίλον του ἄτομόν τι, φέρον στο-
λὴν ἀνοικτοκύανον, καὶ ἔχον πλῆρες τὸ
στήθος ταινιῶν, σταυρῶν καὶ ἀστέρων.

— Εἶναι ὁ στρατηγὸς Τρεπώφ, ὃν
καλοῦσιν ἀρχηγὸν τῆς πόλεως, καὶ ὅς-
τις εἶναι ὁ ἀνώτατος διεθνήτης τῆς
ἀστυνομίας τῆς Πετρούπολεως καὶ αὐ-
τοκρατορίας. Πᾶσαι αἱ ἀνοικτοκύανοι
στολαί, ἃς βλέπεις ἐνταῦθα, ἀνήκουσιν
εἰς τὴν δημοφιλῆ ἐκείνην διοίκησιν,
ἣτις καλεῖται κυανὴ ἀστυνομία, ὡς ἐκ
τοῦ χρώματος τῆς στολῆς. Χρῶμα ἀ-
θῶον καὶ πρόσχαρι, καλύπτει φοβερὸν
θεσμὸν.

— Οὕτως, ἐν Ῥωσίᾳ, ἡ μυστικὴ ἀ-
στυνομία ἐπιδεικνύεται ἐν μεγάλῃ στο-
λῇ ; παρατήρησεν ὁ Σαβέρ.

— Καὶ κατέχει μάλιστα τὴν πρῶ-
την θέσιν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τρίτου τιμή-
ματος εἶναι εἰς τῶν σπουδαιότερων καὶ
εὐπολητοτέρων λειτουργῶν τῆς αὐτο-
κρατορίας. Ὁ πρίγγιψ Ὁρλώφ καὶ μετ'
αὐτὸν ὁ κόμης Σουδάλωφ ἦσαν ἐπὶ μα-
κρὸν οἱ πρῶτοι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους
καὶ οἱ καλλίστοι τῶν φίλων τοῦ αὐτο-
κράτορος.

— Ἡ καττοκοπία ἀπολαύει μεγά-
λης ὑπολήψεως ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν Γερ-
μανίᾳ. Τοῦτο ἐννοεῖται. Ἀνευ τῆς ἀστυ-

νομίας, οἱ δεσπότες οὐδὲ στιγμὴν δυ-
νάνται νὰ ἦναι ἀσφαλεῖς.

— Πλέον σιγᾶ, πρὸς Θεοῦ ! Εἶπεν ὁ
Ὁράτιος, διότι πανταχοῦ ὑπάρχουσι
κατάσκοποι. Κυρίως ἐν Ῥωσίᾳ δύνα-
ται νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ρητόν : οἱ τοῖχοι
ἔχουσιν ὦτα. Μετὰ τὰς ἐπαναστατικὰς
τοιχοκολλήσεις τῆς πρώτης ταύτης, βε-
βαιούσιν ὅτι ἡ συνωμοσία ἐκτείνεται
ἀχρις αὐτοῦ τοῦ παλατίου τοῦ Τσαρῶν,
καὶ ὅτι ὁ φαιθμὸς τῶν μυστικῶν πρα-
κτῶν ἐτριπλασιάσθη. Βλέπεις τὸν
πλησίον ἡμῶν ἐπαμειβορόν, τὸν ἔχον-
τα γερμανικὴν φυσιογνωμίαν ; Τί νὰ
σοὶ εἰπῶ ; Οὐδαμῶς ἐμπιστοσύνην μοὶ
ἐμπνέει. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἦναι σις συνε-
τός, διότι εἰς τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν
σὲ ἀρπάζουσι, σὲ φυλακίζουσι, καὶ πολ-
λάκις ἀνευ τύπων καὶ δίκης πρὸς ἀπο-
στέλλουσι νὰ διασκεδάξῃς εἰς Τσούλ-
σκην ἢ εἰς Ἰρκούσκην.

— Θαυμάσιος τόπος ! ἀνέκραξεν ὁ
Ραϊμόνδος. Βύτυχως δὲν ἦλθον ἐν Ῥω-
σίᾳ, ὅπως ἀσχοληθῶ εἰς τὰ πολιτικά,
ἀλλ' ὅπως ἀνακτήσω ταχέως τὴν πε-
ριουσίαν μου.

— Καὶ τί νι τρόπῳ ;

— Εἶμαι μηχανικός. Ἐλπίζω δὲ νὰ
ἐπιτύχω τὴν παραχώρησιν σιδηροδρόμου
τινός τῆς μεσημβρινῆς Ῥωσίας.

Τὸ πλῆθος ἐφαίνετο αὐξανόν. Αἶθνης
ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου ἐπῆλθε εἰδός τι
σιγῆς, εἴτα δὲ ἤκουσθη ψιθυρισμός θαυ-
μασμοῦ. Διήρχετο ἡ πριγγίπησσα Βάν-
δα Κρυλώφ, περίφημος ἐν Πετρούπολει
διὰ τὴν ὠραιότητά της. Ἐπροχώρει
στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ πα-
τρός της, ὅστις προσεπάθει νὰ ἀνοίξῃ
δίοδον.

Ἦτο μετ' αὐστηρότητος καὶ ἀ-
πλότῃτος ἐνδεδωμένη, τοῦθ' ὅπερ κατε-
δείκνυεν ἐπὶ μᾶλλον τὴν ἐξοχὴν αὐτῆς
ὠραιότητα. τὸ λεπτοφυὲς σῶμά της, τὸ
ἀναπεπταμένον στήθος της, τοὺς κομ-
φοὺς ὤμους της καὶ τοὺς μαρμαροειδεῖς
βραχίονάς της.

Ἡ Βάνδα κατεῖχεν εἰς τὸν ὑπέρτα-
τον βαθμὸν τὰς ἀκαταμαχίτους γοη-
τείας τῶν σλαυίδων, τοῦ πλήρους ἀντι-
θέσεων, πρωτοτυπίας καὶ εὐκινήσιας
τούτου τύπου, ὅστις καθυποτάσσει ἐν-
αλλάξ διὰ τῆς ἰδανικότητος, τοῦ ἀν-
δρικοῦ τῶν βορείων γυναικῶν καὶ τῆς
νωχελείας τῶν γυναικῶν τοῦ σαραίου ;
διὰ ζωροῦ καὶ ἐτοίμου πνεύματος, ὅ-
λως γαλλικοῦ, καὶ χαυνώσεως ἀνατολι-
κῆς ; δι' ἀκαταμαχίτου χάριτος καὶ
κινήσεων, ὧν ἡ βραδυτὴς γοητεύει :—
ὅστις ἐκπλήσσει διὰ τῶν ἐτοιμολογιῶν
του καὶ τρομάζει ἐνίοτε διὰ τῆς ὑποκρι-
σίας του, τῶν περιστελλομένων ὁρμῶν
του καὶ τῆς κεκαλυμμένης ἐνεργητικό-
τητός του.—Περὶ τῶν σλαυίδων εἶπεν
ὁ Βαλζάκ ὅτι εἶναι : κἄνδρες κατὰ τὸν

νόον, γυναῖκες κατὰ τὴν καρδίαν, ἄγ-
γελοι καὶ δαίμονες ;

Ἡ Βάνδα εἶχε τὸ βᾶδισμα εὐγενές,
μικρὸν τι ὑπερήφανον : κατατομὴν εὐ-
θεῖαν, διαυγῆ. Θὰ ἐξελάμβανε τις αὐ-
τὴν ἀντὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Ὅτε ὁμοῦ
ἐχόρευε τὸ βᾶδισ, ἀνεκάλυπτε τις ἐν
αὐτῇ τὴν ἡδυπάθειαν τῆς βασιανίδος
ἢ τοῦ Οὐρέ. Τὸ ἐκτραπτικὸν πρόσωπόν
της ἐπρόδιδε πλουσίαν κλίμακα αἰσθη-
ματιῶν καὶ παθῶν.

Οἱ ρώθωνες αὐτῆς ἦσαν ρόδινοι, λε-
πτότατοι καὶ συνεσπῶντο εὐκόλως. Ἡ
γραμμὴ τῶν μελαίνων ὀφρύων της λε-
πτοτάτη. Ἡ ὠρχία, τοῦ προσώπου
της ἐποίησε καταφανέστερον τὸ ζωηρὸν
τῶν χειλέων της ἐρυθροῦν. Ἡ μέλαινα
κόμη της, ἀνασσευρμένη εἰς τὸ μέσον,
ἐκρατεῖτο διὰ ταινίας ἐκ σφυρηλάτου
χρυσοῦ. Ἀλλά, πῶς δύναται τις νὰ
παραστήσῃ τὴν μαγείαν τοῦ βλέμματός
της ; Αἱ ὑπομέλαιναι κόραι τῶν ὁρμά-
των της, καλυπτόμεναι ὑπὸ μακρῶν με-
λαίνων βλεφαρίδων, ἐκκινῶντιζον πῦρ διὰ
μέσου σκιᾶς. Τὸ βλέμμα της εἶχεν ἐνί-
στε τὴν ἀξύτητα βέλους καὶ μαγνητι-
σμὸν ἡλεκτρίζοντα.

Διερχομένη, ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Σαβέρ
μειδίσμα συνεννοήσεως.

— Τί ! διὰ σὲ ἦτο τὸ μειδίσμα ἐκεῖ-
νο ; ἤρετήσεν ὁ Ὁράτιος ἐκπλαγείς.

— Ναί, εἶναι ἡ προστάτις μου.

— Πῶς ! Αὕτη εἶναι ἡ ἡγεμονίς σου ;
Ἀληθῆς νόμῳ τῶν ἀνατολικῶν μύ-
θων !

— Ἡ πριγγίπησσα Βάνδα Κρυλώφ,
ἀπάντησεν ὁ Ραϊμόνδος.

— Ὡ ! τὴν γνωρίζω. Ἀρκεῖ νὰ τὴν
ἰδῇ τις ἅπαξ, ὅπως οὐδέποτε τὴν λη-
σμονήσῃ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἶσαι ἐρω-
τευμένος εἰς αὐτήν. Εἰς αὐτήν σὲ ἐσύ-
στησεν ὁ ρώσος ἱατρός σου ;

— Ναί.

— Ἐγὼ εἶμι μεγάλην τύχην. Θὰ προ-
δεύτῃς πολὺ. Καὶ ὁ πρίγγιψ, ὁ πατήρ
της, πῶς σὲ ὑπεδέχθη ;

— Ἀρτίστα.

— Ὡ ! πάντες οἱ Ῥῶσοι εἶναι φιλό-
φρονες πρὸς τοὺς ξένους. Ὁ πρίγγιψ
Κρυλώφ εἶναι τέλειος εὐπατρίδης. Ἐ-
περιηγήθη πολὺ. Κατέχει εἰς ὕψιστον
βαθμὸν τὴν ἀγγλικὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν
γαλλικὴν φιλοφροσύνην. Ἀλλ' εἰς τὰ
κτήματά του εἶναι ἀληθῆς τύραννος.
Ἀλλοτε ἐλέγετο ὅτι εἶχεν ἑκατοντα-
κισχιλίους δούλους, διότι τότε τὰ πλού-
τη ὑπελογιζόντο κατὰ κεφαλὰς. Ἦτο
καὶ εἶναι ἐπὶ ἀληθῆς μικρὸς αὐτοκρά-
τωρ. Διγχοῦνται περὶ αὐτοῦ πράγματα
ἀρμόζοντα μᾶλλον εἰς αἰκνούς βαρβάρους.
Ἰσχυρίζονται μάλιστα ὅτι ἐφόνευ-
σε τὴν σύζυγόν του διὰ φρικωδῶν βα-
σάνων. Μυστηριώδης ἱστορία, ἣν διε-
γούονται χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Λέγεται ὅτι

τὴν ἐτοιμίαν μετὰ τοῦ ἐραστοῦ της. Κατ' ἄλλην ἐκδοσιν, κατ' ὁρθωσιν νὰ τὴν ἀναμίξῃ ἐν τῇ πολιτικῇ ἐπαναστάσει τοῦ 1862, καὶ διὰ τοῦτου νὰ τὴν ἀποστείλῃ ὅπως ἀποθάνῃ εἰς Σιδηρίαν, — διότι ἡ πριγγίπησσα ἦτο πολωνὶς καὶ λίαν ὠραία, τοῦθ' ὅπερ ἐξηγεῖ τὴν ὠραιοτάτην τῆς πριγγίπης Βάνδαν. Λέγεται ὅτι ὁ πρίγγιψ ἀγαπᾷ ὡς πατέρα τὴν κόρην του, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ ἀνταποκρίνεται διὰ λίαν μετρίαν ἀγάπης. Τινὲς βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ νέα αὕτη πριγγίπησσα, ἥτις εἶναι λίαν νοήμων καὶ γενναῖος, εἶναι ὀλίγον τι δημοκρατικὴ, κοινωνιστρία, μηδενιστρία. Ὡ! μηδενιστρία, ἐν τῇ εὐγενεστέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, διότι δὲν θέλω νὰ τὴν προσβάλω τόσο, ὥστε νὰ τὴν συγχίσω μετὰ τῶν περιτριμμάτων ἐκείνων τῶν τυχοδιωκτῶν καὶ τῶν μεθύσιων, οἵτινες τιτλοφοροῦνται μηδενισταί, ἐπαναστατικοί, αναρχικοί.

— Εἶναι τὸ ὄντι πνεῦμα ἐξοχὸν καὶ μεγάλη καρδιά. Εἶναι τόσο ἀγαθὴ, ὅσο καὶ ὠραία, εἶπε μετὰ θερμότητος ὁ Ραϊμόνδος.

— Αἶ, φίλε μου! Ἄν τόσο ταχέως πέρνης φωτιά...

— Ἀλλὰ, τὴν γνωρίζω ἀπὸ εἴς ἤδη μηνῶν!

— Πῶς! σὺ πρὸ ὀλίγου μοὶ εἶπες ὅτι μόλις ἀπὸ δύο ἡμερῶν εἶσαι εἰς Πετρούπολιν;

— Εἰς Πετρούπολιν, ναί· ἀλλ' εἰς Ρωσίαν εἶμαι ἀπὸ εἴς ἤδη μηνῶν. Ἐμελέτησα ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ρωσίᾳ σιδηροδρομικὴν τινα γραμμὴν, καὶ ἤλθον ἐνταῦθα ὅπως ἐπιτύχω παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν παραχώρησιν ὑπὲρ τῆς ἐταιρίας, ἥτις με ἀπέστειλεν.

— Ἀπὸ εἴς μηνῶν! Καὶ μὲ ἀφίνας νὰ φλουρῶ τόσην ὥραν, ὅπως σὲ μάθω πράγματα, τὰ ὅποια γνωρίζης ἔως καλλίτερον ἀπὸ ἐμέ;

— Δὲν ἐδυσχεραστοῦμαι νὰ ἀκούσω περὶ χώρας, εἰς ἣν πιθανῶς θὰ διαμείνω ἐπὶ τινα ἔτη, τὴν γνώμην ἀνδρὸς ἔχοντος σχέσεις μετὰ τῆς κυβερνήσεως.

— Καὶ ἡ ὠραία σου πριγγίπησσα ἐπεφορτίσθη νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ σοῦ τὴν παραχώρησιν ταύτην;

— Ἠλπίζω πολὺ ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ πρίγγιπος, διότι ὁ σιδηρόδρομος διερχόμενος παρὰ τὰ κτήματά του θὰ αὐξήσῃ κατὰ πολὺ τὴν ἀξίαν των. Ἀπὸ τῆς χειραφετήσεως τῶν δούλων, ὁ πρίγγιψ ἐγένετο βιομηχανός. Ἀνῆγειρε ἐργαστάσια, ὧν τὰ προϊόντα δυσκόλως δύναται νὰ μεταφέρῃ ἕνεκα τῶν δυσχερειῶν τῆς συγκοινωνίας. Γενομένου τοῦ σιδηροδρόμου, δύναται νὰ δεκαπλασιάσῃ τὴν παραγωγὴν των καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ οὕτω τὰ ρήγματα, ἅτινα ἔκαμαν εἰς τὴν περιουσίαν του αἱ βιομη-

χανικαὶ τοῦ ἀπόπειραι καὶ αἱ γεωργικαὶ καινοτομίαι του. Ὡς μηχανικός, παρέσχον αὐτῷ ὑπηρεσίας τινάς, διότι οἱ μεγάλοι οὗτοι κύριοι, οἵτινες φαντάζονται ὅτι δύναται νὰ μεταμορφωθῶσιν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ εἰς βιομηχανούς, ἔχουσι προκειμένον περὶ βιομηχανίας, ἀπλοϊκότητα παιδικὴν καὶ ὀλεθρίαν.

— Τί! καταστράφη λοιπόν;

— Ἄ! ὅχι, εἶναι ἀκόμη πλουσιώτατος.

— Τὸν γνωρίζεις καλῶς;

— Ἀναμφισβήτως μὲ ἐδέχθη σχεδὸν δημοκρατικῶς, ἡ δὲ θυγάτηρ του μετ' ἀγαθότητος...

— Ἀλλὰ τότε, πρέπει νὰ γνωρίζης τὰ αἰσθήματα τῆς πριγγίπης. Εἶναι πράγματι ἀναμειγμένη εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα;

— Ὁ Ραϊμόνδος ἀπέφυγε τὴν ἐρώτησιν.

— Παρατήρησέ τὴν, εἶπεν. Δύναται νὰ ἦναι ἐπαναστάτις, συνομῶτρια, ἡ χορεύουσα τόσο ὁρμητικῶς.

Καὶ πράγματι, ἡ Βάνδα ἐχώρειε βάλε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μετ' ἀξιοπαρατηρήτου παραφοράς. Ἐφαίνετο ὅπως παραδεδομένη εἰς τὴν ἡδονὴν τοῦ χοροῦ.

— Ἀλλὰ, μετὰ τίνος χορεύει; ἤρωτησεν ὁ Ραϊμόνδος.

— Ζηλότυπε! εἶπε μειδίων ὁ Ὁράτιος. Μετὰ τίνος νεαροῦ ὑπασιπτοῦ τοῦ Τσάρου, τοῦ κόμιστος Βερενίνου, ὅστις φαίνεται ἐρώμενος παραφόρως τῆς ὠραίας ἐξαδέλφης του.

Κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς συνδιαλέξεώς των. Οἱ δύο φίλοι δὲν ἐνόησαν ὅτι τὸ γερμανικὸν ἔχον τὴν φυσιογνωμίαν αἰνιγματώδους ἀτομον, ὅπερ πρὸ μικροῦ εἶχον παρατηρήσει, εἶχε βαθμυδὸν πλησιάζει πρὸς αὐτούς, καὶ ὅτι, καίτοι παρατηροῦν μετὰ προσοχῆς τὴν πριγγίπησσαν, οὐδὲ λέξιν ἔχουσιν ἐκ τῆς συνομιλίας των.

Ὁ νέος, μεθ' οὗ ἐχώρειεν ἡ Βάνδα, ἦτο ἀναστῆματος ὑψηλοῦ, λεπτοφυῆς καὶ ὠχρῆς, λίαν ξανθὸς καὶ πλήρης παρασῆμων, ἀτομον ἐν γένει λίαν διακεκριμένον. Μεθ' ὅλην τὴν ὁρμὴν τοῦ βάλε, οὐδέτερος τῶν χορευτῶν ἦτο ἀφωσιωμένος εἰς τὸν χορόν.

Ἡ Βάνδα ἀπύθουα χαμηλῇ τῇ φωνῇ βραχείας ἐρωτήσεις εἰς τὸν συγχορευτὴν της, ὅστις ἐφαίνετο ὅπως καθυποδουλωμένος εἰς τὰ ροητευτικὰ θέλητρα τῆς συγχορευτρίας του.

— Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνέγνωσε τὴν προκήρυξιν τοῦ κομιτάτου; ἤρωτησεν ἡ Βάνδα.

— Ἐπανειλημένως.

— Ὅποιος ἐντυπώσεως ἔλαβε;

— Μοὶ ἐφάνη λίαν ἀπασχολημένος καὶ λίαν τεταραγμένος.

— Λίαν τεταραγμένος;

— Ναί. Ὅτε μὲν ἐβιάζε με βήματα πυρετώδη, ὅτε δὲ ἐκάθητο καὶ ἐφαίνετο βεθυθεμένος ἐν σκέψει βαθύᾳ. Εἶτα ἐστέναζε καὶ ἐψιθύριζε λέξεις, αἵτινες δὲν ἐφθάνον ἄχρις ἐμοῦ.

— Πόθεν τὸν ἐβλεπες;

— Ἦνεν εἰς τὴν παρὰ τὸ ἀναγνωστήριον τοῦ αἵθουσας, καὶ εἶχον σύρει μικρὸν τὴν αὐλαίαν. Ἀπαξ μάλιστα μοὶ ἐφάνη ὅτι ἤκουσα...

— Τί; ἤρώτησε ζωηρῶς ἡ Βάνδα. Λέγε, ὁμίλει, Ἀλέξιε.

Ὁ Ἀλέξιος ἤρυθρίασε.

Ὁ νέος ὑπασιπτοῦς ἐδίστασεν, ἀλλὰ τοῦ διαταγμοῦ τούτου ἐθριάμβευσεν ἐν βλέμματι τῆς Βάνδας.

— Μὲ διαβεβαιώεις, εἶπεν, ὅτι αἱ ἀδικηροῖαι μου οὐδεμίαν δυσχερείαν θὰ προξενήσωσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα;

— Πόσον χλιαρὸς νεόφυτος εἶσαι, φίλτατέ μοι Ἀλέξιε! Ἄν ὁ μέγας ἡμῶν ἀγὼν εἶχε μόνον μαχητάς, οἷός σὺ!... Τί εἶναι τὰ ἄτομα ἀπέναντι μιᾶς ιδέας, ἐνὸς λαοῦ;

— Ὁ Τσάρος, ἀπήντησεν ὁ Ἀλέξιος, εἶναι τι πλεον ἢ ἄτομον. Ἐκ τῆς ζωῆς του ἐξαρτᾶται ὁλόκληρος κοινωνικὴ τάξις.

— Κοινωνικὴ ἀταξία, θέλεις νὰ εἰπῇς. Καὶ τὴν ἀταξίαν ταύτην μόνον θέλωμεν νὰ καταλύσωμεν. Δὲν συνωμοτοῦμεν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ αὐτοκράτορος, προσέθετο διὰ φωνῆς ἐτι χαμηλοτέρας, ἀλλ' ἰδίως κατὰ τῆς μυστικῆς ἱστουρίας. Ἡ ἀγνή σου λοιπὸν συνείδησις θὰ καθυποχάσῃ, καὶ λέγε μοι τι νομίζεις ὅτι ἤκουσες;

— Τὰς λέξεις ταύτας: «Ἡθέλησα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην.» Μετὰ τινος δὲ στιγμᾶς ἐγερθεὶς, προσέθετο μεθ' ὑψηλοφροσύνης: «Εἶμαι ὁ Τσάρος, καὶ θὰ τὸ δείξω!» — Τότε μὲ ἐκάλεσε καὶ μὲ δίσταξε νὰ προσκαλέσω τὸν Τρεπώφ, καὶ τὸν Γορτσάκωφ, ἀλλ' ἀμέσως ἀνέστειλε τὴν διαταγὴν εἰπὼν μοι, νὰ περιμείνω ὀλίγον, καὶ ἐπανέπεσε καταβεβλημένος ἐπὶ τῆς ἐδρας του.

Το βάλε ἐτελείωσε, καὶ ὁ κόμισ Βερενίνης ὠδήγησε τὴν ὠραίαν του ἐξαδέλφην παρὰ τῇ πριγγίπῃ Κρυλώφ.

— Πάτερ μου, εἶπεν ἡ Βάνδα, τὸ βάλε τοῦτο μὲ κατεζάλισε. Ὑποφέρω μικρὸν καὶ ἐπεθέμουν ν' ἀποσυρθῶ.

— Πῶς! μόλις ἤλθομεν! ἀνέκραξεν ὁ πρίγγιψ. Ἀκόμη δὲν ἠδυνήθην νὰ προσφέρω τὰ σεβάσματά μου εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Ἀλλ' εἰςέυρεις ὅτι κατάρθωσες νὰ κάμῃς μίαν κολακευτικὴν κατὰκτησιν;

— Ἄ! εἶπεν ἡ Βάνδα μετ' ἀδιαφορίας.

— Τὸν νέον ἐκείνον ἐκεῖ κάτω.

— Ποῖον; τὸ αὐτόματον ἐκεῖν τῆς

Νοριμδέργης, τὸ πλῆρες τάνιων; Εἶναι Γερμανός;

— Ναί.

— Μισῶ τοὺς Γερμανούς.

— Εἶναι ὁ πρίγγιψ Στάκελδεργ. Τύχη βασιλική. Ὁ πατὴρ του, ἰσχυρότατος παρὰ τῷ Γορτσάκωφ, ἐπέτυχεν ὑπὲρ αὐτοῦ σπουδαίαν ἀποστολὴν εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας καὶ τὴν Οὐκραίνην.

— Ἀποστολὴν;

— Ναί. Ἡ μεσημβρινὴ Ρωσσία, καὶ ἰδίως ἡ Οὐκραίνη, εἶναι πλήρης ἐπαναστατικῶν ἀποστόλων. Ἐπὶ τῇ ἐπιμονῇ αἰτήσεαι μου ἀπερχάσταν νὰ ἐνεργήσωσιν ἀνακρίσεις καὶ νὰ τοὺς κτυπήσωσι δραστηρίως. Ὁ Γορτσάκωφ μοι ἐπαρυσίασε τὸν νέον τούτον, ὡς ἐπιφορτισμένον νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀνακρίσεις καὶ λαθόντα πρὸς τοῦτο ἀπεριόριστον ἐξουσίαν.

— Ἄ! τότε διαφέρει, εἶπεν ἡ Βάνδα, ἥς τὸ βλέμμα ἐφάνη σκιασθέν. Παρουσιάσατέ τον καὶ πρὸς ἐμέ, ἵνα εὐχαριστηθῶ μεγάλως νὰ τὸν γνωρίσω.

— Ὑποσχέσθην αὐτῷ νὰ τὸν βοηθήσω πάσῃ δυνάμει εἰς τὸ ἔργον του, τοῦλάχιστον ἐν τῷ κυβερνήτι ἡμῶν, διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξολοθρευθῇ ὁ σκώληξ οὗτος, ὁ ἀπειλὼν τὴν ἀσφάλειαν τῆς αὐτοκρατορίας.

— Καὶ τὴν ἡμετέραν.

— Σὲ παρακαλῶ φιλεῖται μου, νὰ τὸν δεχθῇς ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον.

— Ἀναμφιβόλως, ἀναμφιβόλως, ἀπάντησεν ἡ Βάνδα, ἥτις δὲν ἤδυνήθη νὰ καταστείλῃ μειδίαμά τι.

— Ἀλλὰ πρόσεξε νὰ μετριάσῃς ὀλίγον τὴν φιλελευθερίαν σου. Ἐκφέρεις ἐννοτέ τινα; θεωρίας...

— Μπα! Εἰςέδουσαι καλῶς τί σημαίνουναι αἱ φιλελευθεραὶ κυρχησιολογίαι τῶν ρώσων εὐγενῶν. Δὲν θα θυμάσῃς διολοῦ ἂν ἰδῶ καὶ τὸν Στάκελδεργ σας ὑποκρινόμενον τὸν φιλελεύθερον. Καὶ ὅμως θὰ ἰδῇς πόσον εὐσυναιδήτως θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν του.

Ὁ θαυμαστής αὐτὸς τῆς Βάνδας, ὁ νέος οὗτος γερμανὸς πρίγγιψ, ἦτο ἀκριβῶς τὰ ἄτομον, περὶ οὗ εἶχον λάβει ὑπονοίας οἱ δύο Γάλλοι.

Ὁ πρίγγιψ Κρυλώφ ἐνευσε πρὸς τὸν νέον, ὅστις ἔσπευσε νὰ πλησιασῇ.

— Σοὶ παρουσιάζω, προσφιλὲς μου Βάνδα, τὸν πρίγγιπα Βασίλειον Ἀντώνοβιτς Στάκελδεργ.

Ἡ Βάνδα ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ χάριτος, ἐν ᾗ διαφαίνεται μικρά τις ὑψηλοφροσύνη. Ἀλλὰ μόλις προσήλυσεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ μαγικὸν αὐτῆς βλέμμα, καὶ ὁ πρίγγιψ ἐφάνη ἀπολύτως ὑποδουλωθεὶς.

— Ὁ πατὴρ μου μοι εἶπεν ὅτι προτίθεσθε νὰ μεταβῆτε εἰς Οὐκραίνην. Θὰ ἦμεθα ἐκεῖ τὸ ἔαρ. Δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σὰς βλέπωμεν;

Ὁ πρίγγιψ Στάκελδεργ ὑπεκλίθη ἄλλοις ἰδέοις, καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ πράξεων ὀλίγων συγκυριμένων, διότι οἱ λόγοι, ἡ φωνὴ καὶ τὸ βλέμμα τῆς πρίγγιπῆσας τὸν εἶχεν καταταράχῃ.

— Ὡς ἰδιώτῃς, εἶπε, Βάνδα Πετρόβνα, νὰ συμπληρώσῃτε τὴν εὐνοϊάν σας, παραχωροῦσα μοι τὸ πρῶτον βάλ; Σὰς εἶδον πρὸ μικροῦ χορεύουσας, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης μίαν μόνην ἔχω ἐπιθυμίαν, νὰ ἐπιτύχω τὴν εὐνοϊαν, ἣν παρ' ὑμῶν νῦν ἐπικαλοῦμαι.

Τὸ ἐπιτεταγμένον τοῦτο φιλοφρόνημα ἐπρόδιδε τῇ ταραχῇ τοῦ Βασίλειου.

— Μετὰ μεγάλῃς εὐχαριστίσεως. Τρελλαινόμεαι διὰ τὸ βάλ, ἀπάντησεν ἡ Βάνδα, ὑπερβιμένῃ ἐλαφρότητα ὅπως καλύβῃ τὰ αἰσθήματα, ἅτινα συνεκρούοντο ἐν αὐτῇ: ἦτοι τὴν ἀποστροφὴν, ἣν τῇ ἐνέπνευσεν ὁ γερμανὸς ἐκεῖνος, καὶ τὴν χαρὰν τῆς ὅτι εἶχεν ὑποδουλώσει διὰ τῶν θελημάτων τῆς ἀνώτερον πράκτορα τῆς ὑψηλῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ συνδιέλεξις κατέστη ταχέως οἰκεία.

— Λοπὼν, ἤρώτησεν ἡ Βάνδα, εἰσθε προσκεκολλημένοι εἰς τὸ τρίτον τμήμα τῆς αὐτοκρατορικῆς Γραμματείας;

— Ἄς ἐξηγηθῶμεν: ἀπλῶς καὶ μόνον ὡς ἐπιτετραμμένος τὴν ἀνάκρισιν. Τὸ ἔργον τοῦτο μοι ἀρέσκει λίαν. Μοι παρέχει σπουδαίαν ἐξουσίαν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ φέρῃ βαθμηδὸν εἰς ὑψηλὴν θέσιν. Καίτοι γερμανικῆς καταγωγῆς, εἶμαι ὥστος κατὰ τὴν καρδίαν. Παρῆλθον ἤδη δύο γενεαὶ ἀροῦ ἡ οἰκαγενεῖά μου ἐγκατεστάθη ἐν Ρωσίᾳ καὶ κατέχει σπουδαίας θέσεις ἐν τῇ αὐλῇ.

— Καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ εἰσθε πρὸ πολλοῦ προσκεκολλημένοι εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Γραμματείαν;

— Πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν.

— Τότε γινώσκεται τοῦς Λαβερήθους τοῦ Σεραφὸθ, εἶπε γαλλιστὶ ἡ Βάνδα. Ἀλλὰ, τί σκέπτονται ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι περὶ τῶν προκρούσεων τοῦ αὐτοκαλούμενου τούτου ἐπαναστατικοῦ κομιτάτου;

— Γελῶσι. Δὲν ὑπάρχει ἐπαναστατικὸν κομιτάτον ἐν Πετροπόλει, διότι ἄλλως ἡ Ἀστυνομία, ἥτις ἔχει πρᾶκτορας πανταχοῦ, θὰ ἀνεκάλυπτεν αὐτὸ ἀναμφιβόλως.

— Καὶ ὅμως ἐπανέλαβεν ἡ Βάνδα μετὰ θαυμασίας ὑποκρισίας, αὕτη εἶναι θρασύτης, ἥτις δὲν νὰ καταστῇ, πι-

στεῖω δὲ ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας θὰ λάβῃ τὰ μέτρα του, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσι τοιαῦτα σκανδαλώδη γεγονότα.

— Ἀπὸ τῆς αὔριον θὰ ἀρχίσωσιν αἱ συλλήψεις, αἵτινες θὰ τρομάζωσι βαθαίως τοὺς κοινωνιστάς.

— Δυστυχῶς, εἶπεν ἡ Βάνδα, οὐδὲν τρομάζει τοὺς ἀπαισιους τούτους ἐπαναστάτας. Τὸ θάρρος αὐτῶν, ἂν ἀφεροῦτο εἰς καλλιτέραν ὑπόθεσιν, θὰ ἐκαλεῖτο ἡρωϊσμός.

— Τὸ κατ' ἐμέ, πάντες οὗτοι εἶναι ἐπικίνδυναι τρολλοί, οἵτινες δὲν νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα τῆς Σιβηρίας, ὅπως καταπέσῃ ὁ παράφορος ἐνθουσιασμός των.

— Εὐγε! ἀνέκραξεν ἡ Βάνδα, μετὰ τινος εἰρωνίας. Ἄ! ὠραίαν ἀποστολὴν σὰς ἐνεπιστάθη ἡ κυβερνήσις, καὶ θεὸν νὰ ᾗθῃ ὑπερήφανος διὰ τὴν τοιαύτην διακρίσιν!

— Λίαν ὑπερήφανος μάλιστα, καὶ ἐλπίζω νὰ κατὰσπῃ ἄξιον αὐτῆς.

— Καὶ... πότε ἀναχωρεῖτε;

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Τὸ βάλ, ὑπὲρ ἡ Βάνδα εἶχε πολλὰκις διακόψει, ὑπὸ τὴν πρόρρασιν ὅπως ὀμιλῇ ἀνετώτερον, εἶχε τελειώσει.

Ὁ πρίγγιψ ἐπανεφάρσεν αὐτὴν εἰς τὴν θέσιν τῆς, ὅτε αἰρήνης ἡ νεῆνις ἀνεσκήρτησε. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς συνήντησαν βλέμμα ἐξακοντιζόν ἀπαίσιον πῦρ, ἐπιμόνως ἐπ' αὐτῆς προσηλωμένον.

Πορευθεῖσα εὐθὺς πρὸς τὸν βλέποντα αὐτὴν οὕτω:

— Καὶ ποῦ εἶναι ἡ Ναδέζα; τὸν ἤρώτησε.

— Δὲν ἦλθε. Πάσχει ὀλίγον, ἀπάντησε τὸ νέον τοῦτο πρόσωπον διὰ φωνῆς συγκεκινημένης.

— Μὴ λησμονήσῃτε νὰ εἰπῇτε εἰς αὐτὴν, ἂν δὲν δυνήθῃ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπισκεψὴν τῆς, ὅτι καὶ ἡ καρδία μου καὶ ὁ νοῦς μου εἶναι πάντοτε μετ' αὐτῆς.

— Καὶ τί λοιπὸν! δὲν θὰ τῇ ἀναγγεῖλω ὅτι θὰ τὴν ἐπισκεφθῇτε;

— Ἰσως ἔλθω αὔριον.

Καὶ ἡ Βάνδα διηλθε.

— Γνωρίζετε λοιπὸν τὸν τρελλὸν τοῦτον Λετσανώφ; ἤρώτησεν ὁ Στάκελδεργ.

— Εἶμαι ἐγκάρδιος φίλη τῆς συζύγου του.

— Εἶναι νομπερμένος;

— Ἀναμφιβόλως. Διὰ τὴν ἑκπληξίν αὐτῆς;

— Διότι ἐπιδεικνύει λίαν τὰς σχέσεις του μετὰ τινος γυναικὸς διαγωγῆς ἡμιγυμνασίου.

— Ἄ! εἶπεν ἡ Βάνδα, καταστῆσα μυστηριώδης.

Εἶτα δραμοῦσα πρὸς τὸν πατέρα τῆς.

— "Ας αναχωρήσωμεν, εἶπεν, ὡς ἀναχωρήσωμεν ταχέως.

— Καὶ ὡς εἶπεν ὡραιοτάτη τὴν ἐσπέραν ταύτην, παραιτήρησεν ὁ πριγγιψὶς. Τὸ πρόσωπόν σου εἶναι λίαν ἐρυθρόν.

— "Ἐχω ἡμικρανίαν.

— Εἶσαι ἡ ἀνάσσα τοῦ χοροῦ. Ἄφες με νὰ χαρῶ μικρὸν ἔτι τοὺς θρεάμβους σου.

— Πρὸς χάριν μου! ὡς ἀναχωρήσωμεν.

Κατευθύνθησαν πρὸς τὴν ἐξοδον.

Ὁ Ραϊμόνδος Σαβέρ εὐρίσκατο ἐπὶ τῆς διαβάσεώς των. Ὁ πριγγιψὶς ἔτεινε αὐτῷ ἐπιχαίρειν τὴν χεῖρα.

— Ἐλθέ, εἶπεν αὐτῷ, αὐριον τὴν μεσημέριαν, ὅπως μεταβῶμεν πρὸς τὸν ὑπουργόν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὡμίλησα περὶ τῆς ὑποθέσεώς σου, καὶ ὅστις εἶναι λίαν καλῶς διατεθειμένος.

Ὁ Ραϊμόνδος προσέκλινε, καὶ ἔρριψε πρὸς τὴν πριγγίπησαν ἐρωτηματικὸν βλέμμα.

Ἡ Βάνδα ἐπληξε δις διὰ τοῦ ριπιδίου τὴν χεῖρά τις. Ἐνῷ δὲ ὁ πατήρ τῆς τὴν ἔσυρε μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ Ραϊμόνδος ἐπωφεληθεὶς τὸν θόρυβον, εἶπεν αὐτῇ χαμηλῇ τῇ φωνῇ:

— Εἰς τὰς δύο θά ἤμαι ἐν τῷ κύκλῳ.

(Συνέχεια εἰς τὴν προσέχουσαν)

ΡΩΣΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

EM. GONZALES

X

Τὸ τσιμπούκιον καὶ τὸ γιγασχάνιον

— Εἶμαι ἄνθρωπος, δὲν ἔπρεπε νὰ δεχθῶ τὴν συμφωνίαν, διότι ἡ γυνὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ μὲ ἀγαπήσῃ... τί σημαίνει; θά μὲ ἀνήκη. Ἀλλ' ὅπως αἱ γυναῖκες εἶναι εὐμετάβλητοι. Ἡ Βεράτσκα θὰ λησμονήσῃ ταχέως τὸν στρατιώτην. Εἶμαι μαρό; νὰ φροντίζω περὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν μιᾶς γυναικός!

Στραφεὶς εἶδε τὸ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον τετρασμένον τσιμπούκιόν του. Ἀνεμνήσθη τῶν παραδόσεων τῆς οἰκογενείας του, τῶν μύθων οἵτινες συνάδοντο μετὰ τοῦ τσιμπούκιου ἐκείνου, καὶ ἔρριξεν.

Εἶτα, μεθίσταται περιφρονήσεως διεδέχθη τὴν φρίκην.

— Μωρὰ πρόκλησις! εἶπε, καὶ ἄρπασας τὸ τσιμπούκιον ἔρριψεν αὐτὸ μεθ' ὁρμῆς κατὰ γῆς. Τὸ τσιμπούκιον ἐγένετο θρύμμα.

— Ὡς δὲ δύνάμει νὰ θραύσω καὶ τὸν ἄθλιον ἐκείνον Βρονίνην, ὅστις ἐτόλμησε δις νὰ μὲ ἀπειλήσῃ.

Ὁ ὑπασιπότης τοῦ εἰσῆλθεν, ὅπως λάβῃ τὰς περὶ τοῦ Βρονίνης διαταγὰς.

— Ἄρτετε αὐτὸν ἐλεύθερον. Ἀς ὑπάγῃ ὅπου θέλει, ὡς καμὴ ὅ,τι θέλει. Μὴ μὲ σκοτίζετε πλέον με αὐτόν.

Ταύτη ὑπῆρξεν ἡ τοῦ συνταγματάρχου ἀπάντησις.

... ..

Ἐπῆλθεν ἡ νύξ. Τὰ πάντα ἡσύχαζον. Μόνος ὁ Βρονίνης δὲν κοιμήτο. Καθήμενος ἐπὶ τινος τουρκικοῦ σοφῆ, παρατήρει ἐκ διχλευμάτων τὸ παράθυρον, ἀνυπομονῶν διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ χρόνου. Κατεῖχετο ὑπὸ νευρικῶν σπασμῶν.

Ὁ ὑπὸ τῆς τοῦ, ὁ γνωστὸς ἡμῖν Παῦλος, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά του ἀκροποδιστὴ, καὶ διὰ φωνῆς τεταρτημένης, εἶπεν αὐτῷ:

— Ἰδοὺ ἐπιστολὴ... Εἶναι τῆς πριγγίπης. Ἐπεμψεν αὐτὴν τὴν πρωῒαν ταύτην.

Ὁ Βρονίνης ἔτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐγείρῃ τὴν κεφαλὴν. Ἐβλῖπεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ στῆθους του, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀνέγνωσε.

Ὁ Παῦλος ἀπεσύρθη τεθλιμμένος. Μετὰ δὲ τέταρτον εἰσῆλθεν.

— Τὴν στιγμὴν ταύτην ἔφθασεν ἡ μήτηρ σου, εἶπεν εἰς τὸν κύριόν του.

— Μὴ εἶπες αὐτῇ τίποτε! ἀπάντησεν ὁ Βρονίνης σκιρτήσας.

Καὶ ἔπαιε πᾶσι κατησχυμένος ἐπὶ τοῦ σφῆ.

— Ἐμαθὲν ἤδη τὰ πάντα, ἐκέφθη. Ἐρχεται ὅμως λίαν ἄργά.

Ὁ Παῦλος ἤναψε τὰ κηρία. Ὁ κοιτῶν ἐφωτίσθη, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶδε κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸ δῶρον τῆς μητρὸς του, τὸ γιγασχάνιον!...

— Ἀλέξανδρε! οὐδὲ μοῦ! ἐκραζεν ἤδη εἰς τὸν ἀντιθάλαμον ἡ Ναθαλία Σταφανόβνα, διὰ φωνῆς προδιδούσης μεγάλην ταρχήν.

Ὁ Βρονίνης ἐφρικίασεν. Φλογερὸς στεναγμός, ἐξελθὼν τὰς καρδίας του, ἀπάντησε εἰς τὰς χαρμωμένους κορυφὰς τῆς μητρὸς του.

— Ἀλέξανδρε! ἦλθεν ἡ χάρις σου! ἐννοεῖς οὐδὲ μοῦ; εἶπεν αὐτῷ ἡ μήτηρ του, εἰσελθοῦσα καὶ ριχθεῖσα εἰς τὸν λαγμόν του. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἔλαβεν ὁ πριγγιψὶς ἐπιστολὴν ἐκ Πετροπόλεως, ἥτις ἀναγγέλλει αὐτῷ τὴν εἰδησιν ταύτην, ἥτις μετ' οὐ πολὺ δημοσιεύεται.

Καὶ τὰ δάκρυα ἔρρεον κρουνήδων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Ναθαλίας, κατεσπαζομένης τὰ τέκνα της.

— Ἐλα, τί κάθεται Ἀλέξανδρε;

μὰς περιμένουσι νὰ δευ-ήσωμεν. Ὁ πριγγιψὶς μὰς προσκαλεῖ τὴν ἐσπέραν ταύτην νὰ πῶμεν καμπανίτην. Ὡ! πόσον εἶσαι εὐτυχής! Καὶ ἡ ὡραία Βεράτσκα! Τί! ἀμυδράλλεις;...

Καὶ ἐμείδισεν ἡ πτωχὴ μήτηρ!

— Δὲν δύνάμει νὰ ἔλθω μαζί σου μήτηρ... ἐφέλλισιν ὁ πτωχὸς νέος... πρέπει νὰ ἴδῃ τὸν συνταγματάρχην.

— Ὡ μὴ σὲ μέλλει... εἶναι τόσῳ ἀγαθός... Ἀλλὰ, μοὶ φαίνεται λυπημένος... Τί! δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος;

— Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος, μήτηρ μου... καὶ ἐσφιγγεν αὐτῇ ἀλλοκότως τὴν χεῖρα.

Ἡ Ναθαλία ἐσφιγγεν αὐτόν εἰς τὰς ἀγκάλας της. Ἀλλὰ βλέπουσα τὴν ὠχρότητα του, εἶπεν αὐτῷ:

— Μὴν εἶσαι ἀρρωστος;

— Ἐπεριπάτησα πολὺ, μήτηρ μου, καὶ εἶμαι κατεκοπιασμένος. Αὐριον θά ἤμαι καλά.

Ἡ Ναθαλία οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ. Ἐφερε τὴν χάριν, καὶ εὐρίσκατο τὴν λύπην. Ἀλλὰ, πόθεν προήρχετο αὕτη; Ἦτο δὲ αὐτὴν μυστήριον. Κατέφυγεν εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς ἐπιχείρημα.

— Τί θέλεις νὰ εἰπῇ ἐκ μέρους σου εἰς τὴν πριγγίπησαν;

Ὁ Βρονίνης κατέπιε στεναγμόν.

— Εἶπε αὐτῇ ὅτι τὴν εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἔδειξεν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐλαβε πάλιν τὴν χεῖρα τῆς μητρὸς του καὶ τὴν ἠπιάσθη.

Ἡ πτωχὴ μήτηρ ἀνεχώρησεν. Ὁ Βρονίνης ἔμεινε βεθυλισμένος εἰς τὰς σκέψεις του.

— Παῦλε, εἶπεν ἐπὶ τέλους, πήγαινε νὰ κοιμηθῇς, ἐκδύομαι μόνος.

... ..

Τὴν ἐπαύριον, καθ' ἣν ὥραν ὁ κώδιον τῆς ἐκκλησίας προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν λειτουργίαν, ἅμαξιν συρομένη ὑπὸ ἑξ ἑσπῶν ἔρρεε τὸν πριγγιψα καὶ τὴν κόρην του εἰς τὸν ναόν.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν εἶδον τὸν συνταγματάρχην ἐξερχόμενον τῆς οἰκίας του. Ἦτο ἀνήμερος καὶ ἀπασχολημένος.

Πρὶν ἢ βαθίσῃ περαιτέρω, ἀτραφεὶς εἶπεν εἰς τὸν ὑπασιπότην του:

— Συμφιλίωσόν με μετ' αὐτοῦ, τὸ ἐπιθυμῶ πολὺ... Τὸ θέλω.

Εἶτα βεθυλισμένος εἰς σκέψεις ἐβάδισε πρὸς τὸν ναόν. Μόλις ὅμως ἐπροχώρησε μικρὸν, εὐρέθη ἀπέαντι τοῦ Βρονίνης, ὅστις ἀναυγίλου, τὴν στολήν αὐτοῦ ἔχων ἐν ἀταξίᾳ καὶ τὸ πρόσωπον παλιδνόν, ἔκλειεν αὐτῷ τὴν ὁδόν.

— Τί μὲ θέλεις, εἶπεν αὐτῷ ὁ συν-